

**«Etter raset i Vassdalen.
Minnebok for 2. tr. INGKP/N»**

En takk til alle som deltok i redningsarbeidet.

Forord

5. mars 1986 skjedde den tragiske rasulykken i Vassdalen der 16 av våre beste kamerater måtte bøte med livet. I dag sitter vi kun igjen med minnene etter de gode vennene og arbeidskameratene. Etter ønske fra flere av oss, både soldater og befal, og ikke minst etter oppfordring fra noen av de pårørende, gikk vi i gang med å lage ei minnebok. Gjennom den håper vi i 2. tr. på vår måte å hedre de avdødes minne.

Det har vært mye å gjøre med skriving og innsamling av bilder både fra militærtjenesten her på Holmen og fra de 6 månedene vi var på Eggemoen. Men overalt har vi blitt møtt av en enorm godvilje, og penger til trykking har heller ikke vært noe problem. Det har ikke alltid vært like lett å måtte skrive ned det vi husket om våre døde kamerater, men alle har tatt sin del av jobben slik at byrdene ble fordelt. Det har vært nyttig og lærerikt, særlig fordi dette har vært noe vi har utført sammen.

Og det vi prøver å si med denne boka er: Vi kommer aldri til å glemme våre gode kamerater som omkom i Vassdalen.

Kjære pårørende

For å hedre og minnes de 16 unge soldatene som omkom under skredulykken i Vassdalen har Brigaden i Nord-Norge funnet det riktig å sette sammen dette albumet.

Det er de gjenlevende soldatene i Tr 2/Ingeniørkompaniet som har stått for arbeidet med albumet som viser bilder fra troppens virksomhet fra de møtte på rekruttskolen og frem til 5. mars.

Det er vårt håp at Dere vil sette pris på og ha glede av dette minnealbumet.

*Med hilsen
Arne Pran
Oberst II
Sjefen for Brigaden i Nord-Norge.*

Innledning

Den 9. og 10. juli 1985 var en spennende dag for oss alle — vår første dag i det militæret. Forventningsfulle møtte vi på Hvalsmoen ved Hønefoss, og der fikk vi utlevert utstyret. Alle effektene skulle holdes opp i luften så sersjanten kunne sjekke om vi hadde fått med oss alt. Tålabber og østerdalssocker var et stort problem — hva var hva?

Etter at utstyret var pakket, ble vi sendt til Eggemoen der vi skulle tilbringe de første 6 måneder av militærtjenesten. Da vi kom dit, talte troppe 102 mann, men dette tallet skrumpet inn til 46 ved juletider.

Riktignok var det nesten bare nye ansikter å se, men det tok allikevel kort tid før vi ble kjent med hverandre. De første kveldene gikk med til å finpusse på skaporden. Klærne og effektene skulle legges i riktige hyller, og alt skulle plasseres med tellekanten ut og i nøyaktig bredde med vernepliktsboka. Det tok tid før befalet var fornøyd.

I løpet av julimåneden lærte vi å bli gode soldater, og da var sengestrekken MEGET viktig. Men teknikken lærte vi etter hvert. Det gjaldt å få dyttet skrukkene inn under dyna slik at det så fint ut på overflaten.

Siden kom opplæringen i de forskjellige tingene som en ingeniørsoldat må kunne. I tillegg til vanlig infanteritjeneste skulle vi beherske minelegging, brobygging, bygging og drift av ferger, sprengning samt vei — og stillingsbygging. Det var en travel tid.

Øvelser ble det også etter hvert. I løpet av tiden på Eggemoen hadde vi 3 — 4 småøvelser samt 2 store som strakk seg over 5 dager hver. Under disse øvelsene fikk vi mange forskjellige oppdrag. Et av disse oppdragene gikk ut på å bygge noe som kalles «spansk rytter». Vi bygde flere slike, og etter som mørket falt på ble vi nok litt slurvete, og rytterne ble mer og mer lealause. En av disse ble kjørt bort dit hvor kompaniledelsen holdt til for å brukes til veisperring. Dessverre hadde den ikke tålt transporten, for da den skulle settes på plass ble den i følge troppsjeften «den beste sammenleggbare spanske rytteren han hadde sett»....

På disse øvelsene fant vi fort ut at vennskap og det å holde sammen var noe av det aller viktigste. Dette førte til at vi stadig fant nye og positive sider ved hverandre, selv om det slett ikke var bestandig at vi var enige og i like godt humør. Men etter som tiden gikk ble vi en meget sammensveiset gjeng.

Som en slags eksamen etter tiden på Eggemoen skulle vi ha noe som kaltes for avdelingsprøver. Vi skulle ha tre slike prøver, nemlig legging av minefelt, bygging av vanlig bro og bygging av flytende bro. Og bortsett fra ei lekemine som «gikk av» i hånda på en soldat mens både troppsjef og kontrollør så på, gikk disse prøvene over all forventning.

Innlevering av utstyr og vask av kaserna markerte avslutningen på Eggemoen-oppholdet. Og rent ble det — vi måtte ofte vaske med vernemaske på fordi vi hadde hatt for mye salmiakk i vaskevannet.

Etter en velfortjent overflyttingsperm møtte de fleste av oss på flyplassen 7. og 8. januar. Noen av oss fikk der utlevert bomulldotter i ørene og fikk deretter stifte nærmere bekjentskap med forsvarers transportfly, nemlig Hercules. På Bardufoss ble vi hentet i buss og kjørt til Holmen, Ingeniørkompaniets egen leir. Her ble noen av troppskameratene overflyttet til andre tropper i kompaniet. Vi kom inn på kaserna og oppdaget raskt at det ikke var så altfor god plass — vi bodde 6 stykker sammen på hvert rom.

I løpet av de første ukene ble vi en enda mer sammensveiset gjeng i og med at vi levde så tett sammen hele tiden. På Eggemoen reiste jo de fleste hver til sitt når helgen kom. Dessuten var forholdet mellom soldat og befal mye mer kameratslig og tjenesten besto av flere fornuftige oppgaver enn i sør. Men noe hvilehjem var det ikke — det var nok av øvelser og mange kuldegrader som ventet oss.

Den første skikkelige øvelsen, som var en skimarsj, kom i slutten av januar. Og vi fikk virkelig føle hva det ville si å ha nato-plank på beina, sekk på ryggen og pulk i laget 15 timer i strekk. Da vi omsider fikk satt opp knappeteltet utpå natta følte det faktisk deilig å legge seg i det trekkfulle teltet. Det ble sagt at dette var den «hardeste» øvelsen vi skulle gjennom.

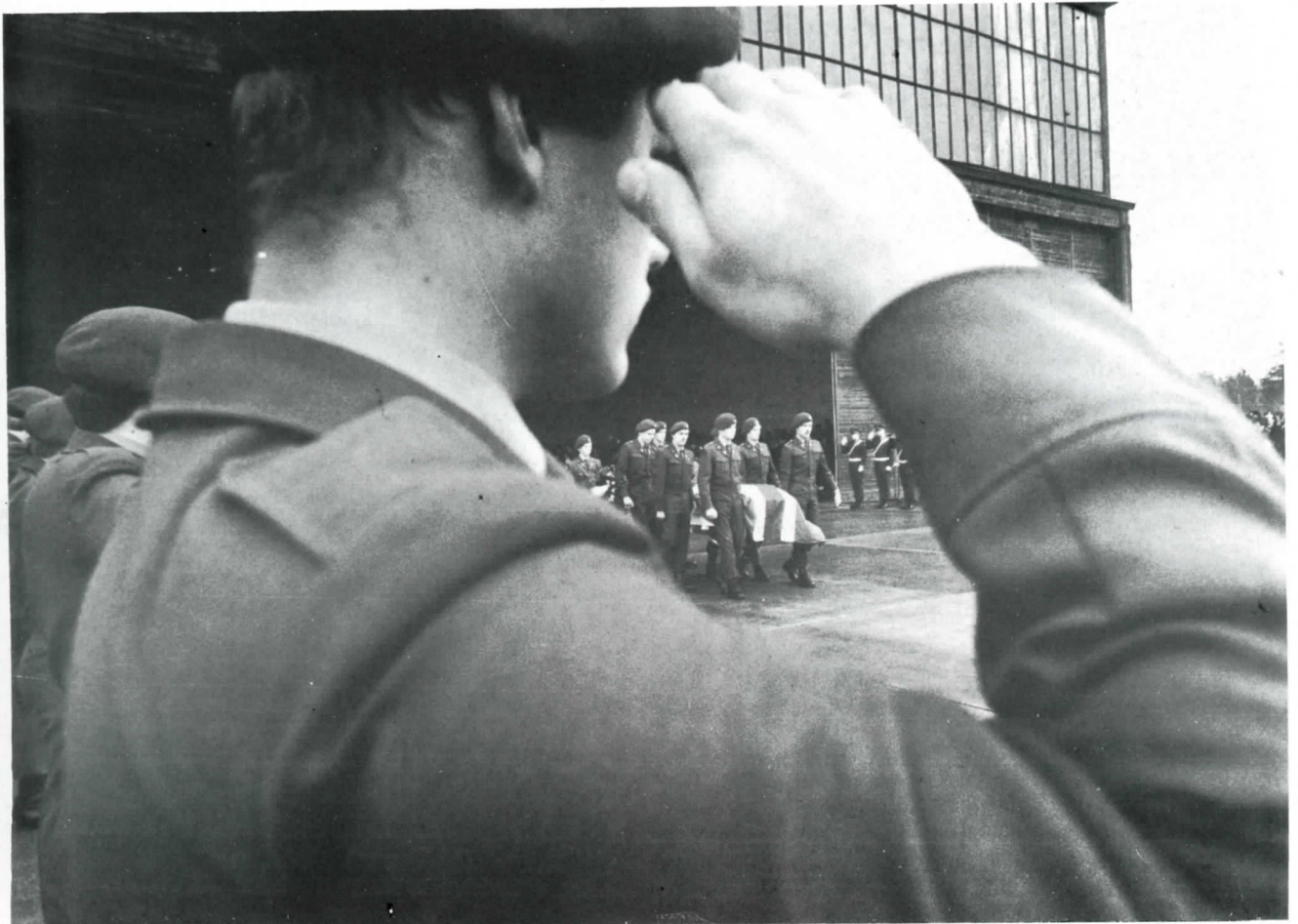
Ukene gikk, og de fleste av oss fikk oppleve »nordens Paris», ishavsbymen Tromsø med alt det innebar....

Fritiden kunne lett bli kjedelig på Skjold, så kino og kantine ble flittig besøkt. Dessuten var det en del som benyttet tiden til å ta forskjellige kurs eller ta opp forskjellige skolefag på nytt. Men til tross for både trening og andre fritidsaktiviteter var det på kaserna vi oppholdt oss mest. Der gikk praten og diskusjonene ofte til langt ut i de små timer, og kassettpillerne gikk kontinuerlig.

Vi så fram til våren da vi skulle ut på arbeidsoppdrag og vi gledet oss til langpermen ved påsketider. Det skulle bli godt å komme hjem etter så mange uker på Skjold. Det eneste som gjensto før langperm var vinterøvelsen Anchor Express....

Fra minnesremonien på Bardufoss den 12. mars.

Kjære pårørende

Et minnealbum er et uttrykk for både noe godt og noe vondt. Det vonde er selvfølgelig den hendelsen som har forårsaket det hele – i dette tilfellet Vassdalsulykken. Det har fulgt så uendelig mye vondt, på alle mulige måter, med denne ulykken, så jeg ønsker ikke å berøre den mer.

Men det følger også noe godt med. Minnealbumet gir uttrykk for at det er noen som sto de avdøde nær, som føler sterkt for dem og som blant annet gjennom dette minnealbumet ønsker å bevare det dyrebare og fine de avdøde representerte, i all fremtid.

Jeg ser derfor det initiativ 2. tropp har tatt og som nå er blitt en realitet gjennom dette minnealbum som en meget positiv handling. De viser igjen sin modenhet og fine holdning. Og igjen understreker de det samhold som var i troppen og som for disse alltid vil bli beholdt i deres indre.

Jeg tror og håper at dette minnealbumet er en støtte for de pårørende også. Vår mening er at det skal være et positivt bidrag for at dere – de pårørende – skal føle at vi føler dypt med dere og at vårt savn også er enormt. Jeg tror også at dette minnealbumet er et bidrag for at vi sammen skal komme best mulig gjennom denne vonde og vanskelige perioden som har fulgt etter 5. mars 1986.

*Med hilsen
Per A. Berge
Kaptein
Kompanisjef*

Portrettbilder 2. tr. 7/1—86

Ketil Aflekt

Ole Johan Bakksjø

Knut Balstad

Tor Magne Bryggeså

Kai Magnar Dahl

Terje Edvardsen

Isak Eikeland

Kjetil Ertesvåg

Kristian Fossen

Odd Rune Gudbrandsen

Christian Gude

Geir Arne Hansen

Kjetil Havre

Erik Hære

Bjørn Oddvar Jenssen

Bjørn Olav Johnsen

Johnny Kjørnås

Erik Henning Kleverud

Kjell Ove Kolstad

Bjørn Korsbøen

Tommy Kvalvik

Arne Mikal Larsen

Sven Arild Lia

Stig Mellemstuen

Jan Otto Moen

Oddvar Myrmo

Inge Nordsteien

Knut Nyløkken

Per Åge Nymoen

Hein Ketil Pedersen

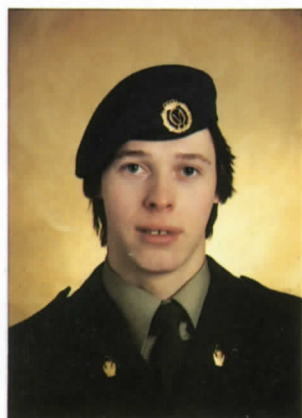
Harald Schøne

Svein Arne Simonsen

Tore Erling Skansen

Roar Sletten

Bjørn Ole Solum

Øystein Sviland

Reidar Søvold

Jan Terjesen

Kjetil Thorbjørnsen

Per Iver Thorstad

Jan-Ole Torgals

Magne Tuven

Øyvind Tørnes

Rune Vikan

Geir Olav Vinsnes

Per Sperre

Lt. Claus F. Svendsen

Fenr. Stein Gunnar Frostrud

Sjt. Bjørn Oddvar
Haukedalen

Sjt. Eivind Hovin

Sjt. Olav Lilland

Første innrykksdag på Hvalsmoen hvor vi fikk utlevert utstyr.

2. tr. tar seg en hvil etter morgenoppstillingen.

Aflekt lager seg mat på primitivt vis med stridsposisjon.

Pause i leksjonen.

Korsbøen lurar på om det snart er oppstilling.

Kompanioppstilling på Eggemoen.

Kleverud foran senga si.

Opplading før infanterimerket. Fra venstre Tørnes, Sten Larsen, Simonsen og i bakgrunnen Wikerholmen.

Troppen bygger ferge på Hvalsmoen.

Under oppholdet på Eggemoen ble noen av oss tatt ut til å være vakt ved DKØ Hamar. Her er Gude og Aflekt ute på byen og tar en pizza.

Larsen kontrollerer skapordenen sin.

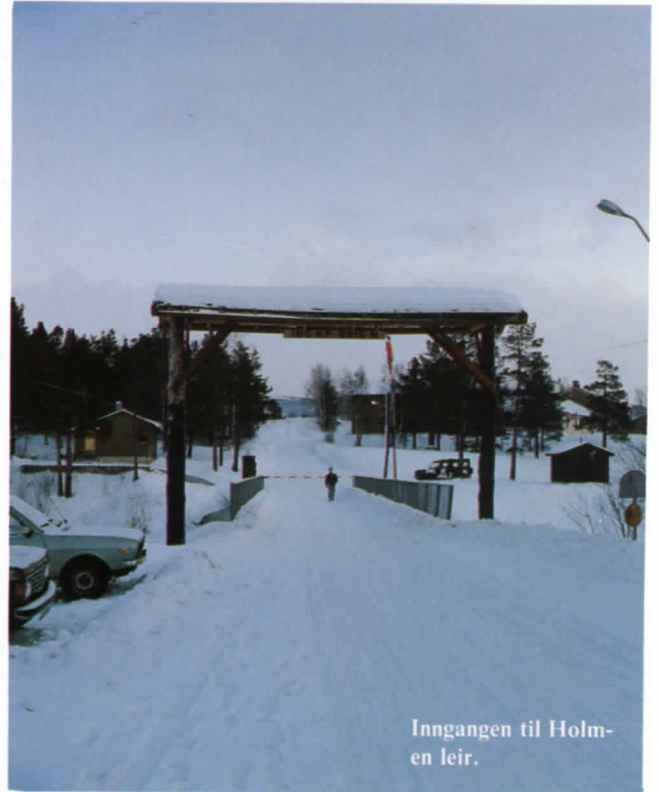
Korsbøen setter pris på å kunne trekke i sivilt etter tjenesteslutt.

Matsalen på Eggemoen.

Kleverud ordner med soveposen sin. Bryggeså i bakgrunnen.

Inngangen til Holmen leir.

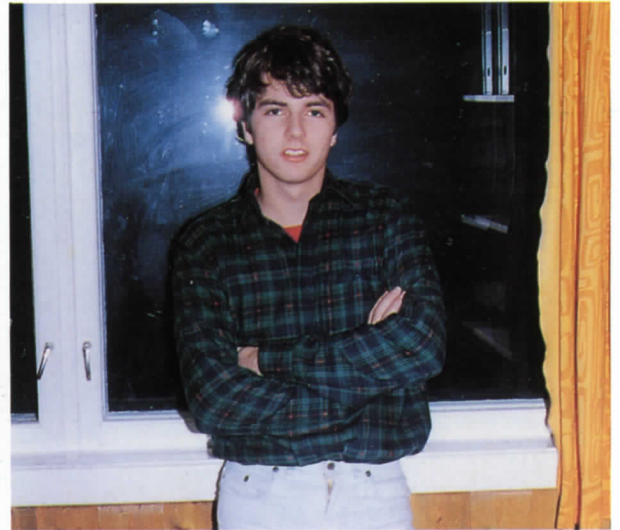
Fossen leser til motorsykkellappen.

Lilland i arbeid mens han var elev ved Hærens Ingeniørhøgskole.

Haukedalen (til venstre) på Holmen for første gang, mens han var elev ved befalsskolen.

Sperre

Reising av telt under en av de første øvelsene her i nord. Gudbrandsen stående fremst til høyre.

Torgals tar seg en liten hvil.

Edvardsen skriver brev hjem til kona.

En god latter under skimarsjen. Fra venstre: Mellomstuen, Gudbrandsen og Tuven.

Matpause i Skimarsjen.

Lilland (foran) og en kamerat fra H.I.S. drar pulk.

Sjt Haukedalen skyter med MG.

Kolstad (bak) sjekker at laget er på plass. Fra venstre: Moen, Simonsen og Gudbrandsen.

Langtur med M-6.
Fra venstre: Moen,
Simonsen, Gud-
brandsen og Larsen

Graving av BV-trasé like før raset. Skansen ser oppover mot fotografen.

Bygging av bro sammen med utenlandske soldater. Johnsen er med blant dem.

BV'n prøver å komme oppover traséen.

En hilsen fra troppsbefalet

Etter som tiden går vil mesteparten av det norske folk glemme det som hendte i Vassdalen den 5. mars 1986. Men vi som opplevde dette på nært hold ved enten å være der før, under eller etter raset vil aldri være i stand til å glemme. Dette er minner, vonde minner som for alltid vil være etset inn i vår hukommelse.

Ei minnebok som dette skal imidlertid inneholde alt det gode og fine vi husker og for alltid vil huske om våre 16 omkomne kamerater.

Som befal i en ingeniørtropp har vi selvfølgelig opplevd å få underlagt alle typer mennesker. Og stor var spredningen av mennesketyper også i denne troppen. Allikevel var denne troppen spesielt bra, og antallet refsler før ulykken var et klart bevis på dette. Dere var lette å samarbeide med, og resultatet ble en lett og fri tone mellom soldater og befal. Vi så på dere mer som kamerater enn som underlagte soldater.

Etter ulykken viste troppen også sin kvalitet ved å støtte sitt befal, en vanskelig tid da de fleste andre kun ville ha tenkt på seg selv.

Vi overdriver ikke når vi sier at vi er stolte over å ha vært befal for dere, og vi vil huske samtlige av dere for det positive.

Claus F. Svendsen

Stein Gunnar Frostrud

Eivind Hovin

Ketil Aflekt

Ketil var en av trønderne i troppen, og med sine 19 år var han en stolt sådan. Rundt Ketil sprudlet det av godt humør til alle døgnets tider, og med sin klinkende trønderdialekt holdt han verden rundt seg i ånde. Han hørte til de som alltid gjorde det beste ut av situasjonen, og dette var noe som smittet over på oss andre. Ketil så fram til dimmedatoen med stor glede, men var fullt innstilt på å fullføre tjenesten som han syntes ble bedre etter at vi kom til Holmen.

Han var ellers en ivrig sportsmann med fotball og alpint som sine favorittgrener. På kveldstid var han ofte å se bøyd over ett eller flere skolearbeid — han var flink til å få unna det.

Kristian Fossen

Kristian var 20 år og kom fra Vikersund. Han var en høy tynn gutt med mange interesser og masse godt humør. Og selv om han i bunn og grunn var det vi ville kalle en stille gutt hadde han ofte en morsom replikk å komme med. Foruten å være med i gospel hjemme hadde han interesser for mere «heavy» musikk. Etter tjenesteslutt visste han å innrette seg makelig ved å ligge på senga med potetgullposen ved siden av og walk-man på hodet. Men han var også en ivrig kortspiller, og det var ikke få ganger han ble mester.

Som så mange andre tok han kurs i fritiden, og Kristian leste til motorsykkellappen.

Kristian var kjekk å ha med seg på øvelser, for det var utrolig mye vilje i den lange kroppen hans. Og dette var egenskaper som vi satte stor pris på når det begynte å røyne på for den enkelte.

Kristian ble **aldri** sint eller sur og han var ellers positiv innstilt til alt og alle.

Terje «Eddie» Edwardsen

Han var født og oppvokst i Borre, men var bosatt i Oslo. Med sine 24 vintre var han troppens eldste, og derfor fungerte han vel som en felles pappa for oss alle. Terje var troppens gladgutt, alltid med et ekstra smil — eller en morsomhet. Dessuten var han god å ha hvis man trengte noen å snakke med, for hos Terje fikk man forståelse. Under oppholdet på Eggemoen hendte det ofte at han tok med seg kamerater hjem i helgene, noe vi satte stor pris på.

Etter tjenestens slutt pleide han enten å sove eller sparke fotball — det var sjelden noen mellomting. Og som alle oss andre så Terje med stor glede fram til de gangene han skulle hjem og besøke sine kjære.

Odd Rune Gudbrandsen

Odd Rune var 20 år og kom fra Harstad. Han hørte absolutt til de som virkelig tok i et tak når det trengtes, selv om han nok kunne ha ønsket seg å bruke kreftene på sivil arbeid i stedet.

Han likte å holde seg i form og han tilbrakte mange timer borte i vektløfterrommet på kveldstid.

Av fritidsinteresser oppdaget vi at han likte jakt og biler. Såvidt vi vet hadde han en gammel Taunus som han drev og skrudde på. Han tilhørte absolutt ikke de som satte festing høyest, og han foretrakk heller en cola eller to på kaserna. For at kveldene på kaserna ikke skulle bli for lange tok han både jegerprøven og sprengningskurs.

Bjørn Oddvar Haukedalen

Bjørn Oddvar, 20 år, var fra Nesøya utenfor Oslo. Han tjenestegjorde som sersjant og lagfører for 1. lag. En gutt med et uslitlelig humør som gjorde sitt til at tjenesten skulle gå lettere — vitsene hans kunne få enhver til å smusle og le. I likhet med nestlagføreren sin var han alltid oppsatt på at laget hans skulle ha det så bra som mulig, noe som gutta satte stor pris på.

Med sin livlige fantasi var han ikke lett å stanse når han først hadde satt seg et eller annet i hodet. Denne fantasien brukte han også i tjenesten, for så vidt vi vet så var han den eneste i kompaniet som prøvde å rydde minefelt med «sparkemetoden».

Bjørn Oddvar hørte til en av troppens sunne sjeler — det var sjelden han rørte alkohol, og tobakk var tabu. For som han sa: «Hvorfor, jeg har godt nok humør allikevel?» Og noen demper på messefestene la han ikke.

Som alle oss andre hadde han sine fremtidsplaner, og av de han delte med oss var drømmen om å starte på NTH til høsten. Han trivdes bra på Holmen, for han søkte om jobb som «feriefenrik» i tre sommerperioder framover.

Bjørn Olav Johnsen

Bjørn Olav var 20 år og kom fra Oslo. Han var meget aktiv i tjenesten både på Eggemoen og her i Nord-Norge. På grunn av sin aktive innsats ble han sendt på nestlagførerkurs mens vi var på Eggemoen. Og selv om det var et hardt kurs hadde vi inntrykk av at han likte seg på kurset. På grunn av god innsats på dette kurset ble han utnevnt til korporal og nestlagfører da vi kom til Holmen. Og at han hadde fulgt godt med på kurset var noe vi i laget hans fikk god nytte av. Bjørn Olav var en nestlagfører som jobbet for at laget hans skulle få det så godt som mulig. Dessuten sa han alltid i fra på vegne av laget sitt når ting ikke var som de skulle.

På fritiden brukte han mye av tiden til å pugge gatenavn i Oslo. Til å begynne med trodde vi det var en eller annen skrullet hobby, men vi fant fort ut at han var fast bestemt på å ta «drosjelappen».

Erik Henning Kleverud

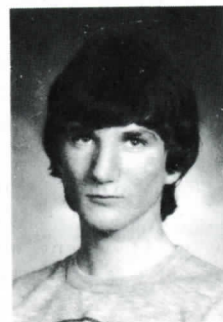
Erik Henning var 20 år og kom fra Oslo. Men han var ikke det man kaller prototypen på en bygutt. Når han var i det rette hjørnet kunne han legge ut om fisketurer i skog og fjell. Som alle oss andre så selvfølgelig han også frem til å bli ferdig med tjenesten her oppe. Men han tilhørte ikke de som ble liggende på kaserna og sture i påvente av at dimmedagen skulle nærme seg — det var nemlig aldri nei å få hos ham når vi ville ha ham med på fotball eller annen form for fysisk trening. Når vi satt inne på brakka satt han for det meste og skrev brev, men det hendte også at vi fikk ham med på et slag kort — vel og merke hvis brevet var ferdigskrevet.

På øvelser gikk han for å være både real og hjelpsom, og han kunne jobbe så svetten silte når han fikk en oppgave han likte.

Kjell Ove Kolstad

Kjell Ove var 21 år og var født på Støren i Sør-Trøndelag. Han gjennomførte nestlagførerkurs på Eggemoen, og da vi ble overflyttet til Nord-Norge fikk han korporalvinkler og ble nestlagfører. Han viste etter hvert en egen evne til å løse alle problemer, og hans lederstil overfor ingeniørlaget fungerte ypperlig. Han spredte glede blant alle med sitt gode humør. Men hvis det var noe han var uenig i sa han alltid tydelig i fra, både til menige og befal, og dette var noe han ble respektert for av samtlige.

Også i fritiden så han lyst på tingene. Kjell Ove var en ivrig sportsmann med hovedinteresse i håndball og fotball. Vi kommer til å huske ham som en gutt som gledet seg til alle oppgaver.

Bjørn Korsbøen

Bjørn, 21 år, kom fra Krøderen som er ei lita bygd i nærheten av Vikersund. I tjenesten var han en av troppens glade sjeler. Han var alltid livlig og humørfyllt — en egenskap som vi satte stor pris på, særlig når vi begynte å bli slitne og sure. En vits fra Bjørn kvikket alltid opp både befal og menige.

Etter tjenesteslutt likte han å ta livet med ro på kaserna. Ei god bok eller et kortspill var fine saker. Men var det ting som skulle gjøres eller noen som trengte en hjelpende hånd var boka lett å legge fra seg — det gikk alltid an å spørre han om hjelp.

Arne Mikal Larsen

Arne M. var 19 år og kom fra Narvik. Han syntes det var fint å bli overflyttet til Holmen, for her hadde han muligheter til å reise hjem både tidt og ofte. Derfor var han en av de 9 frivillige som kom til Nord-Norge over en måned før de andre.

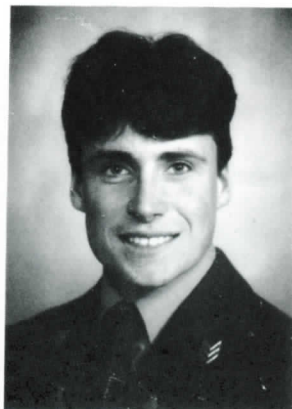

I tjenesten var han en arbeidshest av de sjeldne — han var vel en av troppens støttepillarer i så måte. Også som kamerat var han svært hjelpsom og det var aldri nei i hans munn når noen trengte en hjelpende hånd.

En av hans store fritidsinteresser var amerikanske biler, og det hadde han god greie på. Ellers var han gjerne med på kantina eller på kino når kasernekveldene ble for lange.

Olav Lilland

Olav var født 6/11—63 i Skjold i Ryfylke. Etter videregående skole begynte han på Hærens Ingeniørskole (H.I.S.) hvor han var i 3 1/2 år. Han kom til Nord-Norge samtidig med oss, da hadde han 3 års pliktjeneste foran seg.

Som lagfører var han meget flink til å legge forholdene til rette for oss i laget på alle måter. Vi kan trygt kalle ham en flink lagfører. Olav var en person som ble godt likt og han fikk mange gode venner i løpet av den tiden han var i forsvaret — og da spesielt blant kullkameratene som han var 3 1/2 år sammen med på H.I.S.

Hans store hobby var jakt, og det var en fornøyelse å få være med ham ut. Og selv om resultatene ikke alltid var like vellykkede viste han en slik glede under disse turene at turen umulig kunne bli mislykket.

Det er vanskelig å finne de rette ordene i en slik anledning, men når det gjelder Olav kan de umulig bli for store. En bedre kamerat enn ham er det vanskelig å tenke seg.

Tore Erling Skansen

Tore E. var 19 år og ekte Harstadværing. Etter et 2 måneders kurs på Lahaugmoen i sør ble han utnevnt til troppens sanitetsmann når vi kom til Holmen. Han kunne virkelig sanitet, for det var ofte han som tok slike leksjoner med oss når befalet følte seg usikker på emnet.

Tore hadde et meget godt humør og var derfor lett å komme i kontakt med. Mye av fritiden brukte han til å fullføre et regnskapskurs som han tok her i militæret. Og når han var i det bedagelige hjørnet lå han i senga og leste og spilte musikk — og det var stort sett popgruppen Tomsen Twins det gikk i da.

Også Tore E. likte seg bedre etter av vi kom til Holmen. Herfra var det mye lettere å komme hjem i helgene — og hjemme var han så fort han hadde sjansen.

Per Sperre

Per var 20 år og kom fra Barkåker utenfor Tønsberg. Han begynte opprinnelig på Hærens Ingeniørskole, men etter et halvt år der fant han ut at det ikke var noe for han. Så da troppen kom til Holmen ble Per flyttet over til oss.

Han var utrolig lett å komme i kontakt med så han falt fort inn i troppsmiljøet.

Han var en ivrig fotograf, og kunne vise fram mange fine bilder til de som var interessert. Dessuten så han fremtiden foran seg og jobbet beinhardt med enkelte skolefag på kveldstid. Han var fast bestemt på å skaffe seg en utdanning og første skritt på veien var å forbedre karakterene i et par fag, fortrinnsvis matte og fysikk.

Magne Tuven

Magne var 20 år og kom fra Bleikvassli utenfor Mo. Han så fram til dimmedatoen med stor forventning og gjorde derfor sitt beste til at tiden skulle gå så fort som mulig.

Han var en meget rolig og stille gutt, men etter hvert som vi ble kjent med ham oppdaget vi at han kunne si tydelig i fra hvis det var ting han mislikte eller var uenig i.

Som fritidsinteresse satte han snøscooteren meget høyt. Han drømte om en snøscooter av nyere modell og kunne legge ut i det vide og det brede om emnet når han først fikk snakket seg varm.

På kveldstid hendte det at han var å finne i vektrommet når han ikke leste cowboybøker eller deltok i noen av de mange diskusjonene over en kaffekopp.

Jan-Ole Torgals

En glad 20-åring fra Trysil i Hedemark. Jan-Ole var i 1. tropp mens vi var på Egge-moen, men ble overflyttet til troppen vår da vi kom hit til Holmen.

I 2. tropp fungerte han som sjåfør på M6-lastevogn, og det var noe han likte svært godt. Det var vel ingen som følte seg utrygge bak på lasteplanet når Jan-Ole kjørte, og han var av de som aldri hadde uhell med kjøringen sin.

Som det var for de fleste av oss andre så også han frem til å bli ferdig med tjenesten her i nord, slik at han kunne komme seg sørover og hjem igjen. På fritiden gikk praten mest om lastebiler og maskiner når Jan-Ole var tilstede. Det var et emne ingen kunne målbinde ham i. Men han var heller ikke av de som sa nei til et slag kort eller et annet spill når kveldene ble for lange.

Jan-Ole var bestandig en hjelpsom gutt med godt humør, og han hadde ofte en vittig bemerkning på lager. Det som best kunne kjennetegne han var at han aldri sa et vondt ord om noen.

Øyvind Tørnes

Øyvind var 20 år og kom fra Porsgrunn. Han var av natur en stille og rolig gutt, men det viste seg at det allikevel ikke var noe problem å komme i kontakt med ham. Han var snill i ordets rette forstand, og det var aldri nei i hans munn hvis det var medsoldater som trengte hjelp til noe.

Etter at vi kom nordover likte han også tjenesten bedre. Riktignok var det ikke fullt så lett å komme hjem herfra, men tjenesten i seg selv følte mere fornuftig her enn i sør.

Han ble ofte observert med munnen full av godterier, og han delte villig med oss andre når vi spurte. Dessuten var han ofte å se borte i kantina de gangene middagen på Holmen ikke hadde falt helt i smak.

På øvelser var han en grei kar å ha med seg, for snill som han var så hadde han aldri noen sure miner, og han tok villig i et ekstra tak når det trengtes. Dessuten lot han ofte oss andre velge plass i teltet før han i det hele tatt tok plass. Vi vil huske ham som en real kar.

Adresseliste

Bakksjø, Ole Johan
Jektskipperveien 8,
8900 BRØNNØYSUND.
Tlf. (086) 21 617

Dahl, Kai Magnar
Rosenlund, 2072 DAL
Tlf. (06) 95 28 93

Gude, Christian
Niels Juels gt. 6b,
OSLO 2. Tlf. (02) 43 62 53

Hære, Erik
Kopperudsvn. 2b,
3330 SKOTSELV
Tlf. (03) 75 64 70

Balstad, Knut
Arnt Forseths vei 7b,
7080 HEIMDAL
Tlf. (07) 88 84 81

Eikeland, Isak
3766 SANNIDAL
Tlf. (036) 86 068

Hansen, Geir Arne
Kvernvn. 13,
4600 KRISTIANSAND
Tlf. (042) 91 256

Jenssen, Bjørn O.
Vesterlidvn. 41,
9000 TROMSØ
Tlf. (083) 85 358

Bryggeså, Tor Magne
Industrigata 2,
4600 KRISTIANSAND
Tlf. (042) 94 816

Ertesvåg, Kjetil
6160 HOVDEBYGDA
Tlf. (070) 67 104

Havre, Kjetil
Trymsvn. 11,
1412 SOFIEMYR
Tlf. (02) 80 13 95

Kjonås, Johnny
Hølbekken 33,
5262 ARNATVEIT
Tlf. (05) 24 15 67

Kvalvik, Tommy
Bethelvn. 1,
1720 GREÅKER
Tlf. (031) 42 668

Moen, Jan Otto
Blikksjøvegen,
8050 TVERLANDET
Tlf. (081) 32 983

Nyløkken, Knut
Sildrevegen 26,
1352 KOLSÅS
Tlf. (02) 13 30 76

Schøne, Harald
Klokkersveien, 3400 LIER
Tlf. (03) 84 55 78

Lia, Sven Arild
Hostveit,
3640 SKOLLENBORG
Tlf. (03) 76 85 54

Myrmo, Oddvar
7392 STAMNAN
Tlf. (074) 26 530

Nymoen, Per Åge
Hannesåsen, 7465 RØROS
Tlf. (074) 11 949

Simonsen, Sven Arne
Selsbanesgt. 49,
8500 NARVIK
Tlf. (082) 45 938

Mellemstuen, Stig
Femundsveien 44,
7460 RØROS
Tlf. (074) 11 542

Nordsteien, Inge
7332 LØKKEN VERK

Pedersen, Hein Ketil
Boks 32, 9301 FINNSNES
Tlf. (089) 40 773

Sletten, Roar
Høgdaeveien 14,
1540 VESTBY
Tlf. (02) 95 03 44

Solum, Bjørn Ole
Høyden 24b,
9600 HAMMERFEST
Tlf. (084) 13 282

Terjesen, Jan
Knutvika, 8300 SVOLVÆR
Tlf. (088) 70 233

Vikan, Rune
7070 BOSBERG
Tlf. (07) 83 54 14

**Fenr. Frostrud,
Stein Gunnar**
Romeriksgt. 5,
2000 LILLESTRØM
Tlf. (02) 71 65 55

Sviland, Øystein
Bråstein, 4300 SANDNES
Tlf. (04) 67 03 57

Thorbjørnsen, Kjetil
Solmoveien 17,
3640 SKOLLENBORG
Tlf. (03) 76 52 69

Vinsnes, Geir Olav
Sam Eidesgt. 23,
3660 RJUKAN
Tlf. (036) 91 520

Lt. Svendsen, Claus F.
Vormedalsveien 85,
5500 HAUGESUND
(Tlf. Karmøy)

SØVOLD, Reidar
Midthaugen 14,
5400 STORD
Tlf. (054) 11 879

Thorstad, Per Iver
Slettumveien 19,
2390 MOELV
TLF. (065) 67 618

Sjt. Hovin, Eivind
Leirveien 19, 2322 RIDABU
Tlf. (065) 23 965